

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Євого Царства

"І зрозуміють, що я - Єгова".

Езекіїл 33:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartova Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

VOL LX МІСЯЧНИК № 11
Падолист (November) 1939

ЗМІСТ:

СУДЬБА РЕЛІГІЇ (Прод. часті 1)	163
Його пророки	163
Пророцтво Йоіла	163
Армії	164
СУДЬБА РЕЛІГІЇ (Часті 2)	169
Ридання	173

"ВИ СВІДКИ У МЕНЕ ШОЯ - БОГ ГОВОРІТЬ ЄГОВА" - Іса. 43:12

ВАРТОВА БАШТА

Ukrainian Monthly, published by
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N.Y., U.S.A.
OFFICERS
J. F. Rutherford, President W. E. Van Amstel, Secretary

"Діти твої извачати не сам Єгова, і великий мир і гарраз буде проміж синами твоїми." — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПІСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є единий справдішний Бог, існуючий од віків до нікія. Створитель неба й землі є Дателъ життя своїх соторінн; що Йоханес бути початком його творів, і його активним чинником утворення всіх речей; що Йоханес є темер Господя Ісусом Христом у славі, однією з усіх сил в небі й на землі, і є Головним Виконавчиком Чиновником Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка і звершеною чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смerte; що з причини Адамової переступни вси люди родяться трішинками і без прана да життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетрій смерть, щоб набути ціну виживання для послушників людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і винесив його в небі понад всі інші істоти й понад всі пізні імена й одягнув його в усіку силу й азот.

ЩО ЄГОВОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною якої йм'я — Син, і що Ісус Христос є головним Урядником її є правильним Царем світу; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиона, членами Єгової організації і його сідівами, яких завдання й призначає є спідкувати про всеширеність Єгови, звідціти про його задуми взагідом людства, як про це є записано в Біблії, і нести очочі царства усім, що бажають довідатися про них.

ЩО СВІТ скінчиться, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, який скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прити лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступлюче велике діло Господне буде знищенню сатанинської організації й установленням справедливості на землі, і що в тому царстві люди добреї волі, що переживуть Армагедон, будуть даліше виконувати Божий приказ "спасіння землю" праведними людьми.

(Продовження з стор. 176)

⁴⁰ Продовжуючи відкривати жалогідний стан що спричинено всюди між людьми, релігійними агентами сатани, Бог через свого пророка каже: "Бо вже звірре польове покликає до тебе, бо повисихали води в потоках, а огонь випалив в степу всю зелень". — Йоіла 1:20.

⁴¹ Релігійні провідники зробили життя жалогідним для звичайних людей, що являються в дійсності 'в'ючими тваринами' і котрих Г'єрархія називає "дітьми церкви". Єгова тепер робить ясним, що релігія, котра походить від диявола, є відповідальні за голодне становище в "Християнстві" щоб почути Слово Боже. Зорганізована релігія являється ворогом Бога і пагубним ворогом для людей. На релігійні системи і релігійні звичаї Бог не посилає більше дощу, тобто благословеньств. Релігійні системи є назначені на знищенння, котре вскорі прийде, коли робота сві-

НОГО МІСІЯ

ЦЕЙ журнал видавається в тій місії, щоб помогти людям пізнати Бога Єгову і його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи сідівам Єгови в всіх людів добреї волі. Він поміщає відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публічного наочання з Святого Письма. Він не міститься в пізній суперечності, амі його сторінки не є отворені для осбистих справ.

Він точно трактється Біблії як авторитету свого наочання. Він зовсім вільний і відокремлений від тих партій, сект і світських організацій. Він всеціє й безвимірює стоять за царством Бога Єгови під Христом, його об'єднанням Сином. Він не є догматичний, а радше захочує до важливого й критичного студіювання у спілці Св. Письма. Він не міститься в пізній суперечності, амі його сторінки не є отворені для осбистих справ.

Річна передплатна

У звичайних Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Нідерландах 6 ш. Наредлату в Звичайних Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Нідерландах Австралії передплатна треба вислати впросто до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна вислати до буру в Брукліні, та звичайно через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні буру
British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Прошу в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у пільних місах.)

Всі цілі студенти Біблії, що з причини немочей, убежества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони вивищуть аплікацію до видавця раз у рік, зазначуючи причину такої аплікації. Цим ми раді помочти бідним, та поштова регула вимагає письменної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посідіку за отриману передплату нову чи відновлену ми не висиламо, хіба є це попросить. На прослобу змінено адресу в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, висиламо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

доцтва, а іменно: Божа "незвичайна робота" буде закінчена. Предостерігаючи остерога мусить бути оголошена тепер, з тою ціллю щоб ніхто з релігіоністів не міг сказати, що вони не чули відносно царства і крім того щоб ті серед релігійних систем, що є доброї волі могли знайти дорогу утечі. Це робота котру Бог давно предсказав і котра є "незвичайною роботою" для всіх, хто не має духа Господнього. Се Єгова робота в котрій Він вживає останок його людей і їх співтоваришів і обидві сі кляси мусять дати належну увагу і точний послух Божим приказам. Вірний, помазаний останок і "инші вівці" Господні велико радуються, бо вони бачуть, що царство Боже під Христом і цілковите визволення є близько. Нехай всі такі пильно слухають і сповняють Господні прикази і пізнають Його замір і то є їх щоденним обов'язком.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LX

Падолист, 1939

№ 11

СУДЬБА РЕЛІГІЇ

[Переложено з анг. "Вартової Башти" з 15-го червня, 1939]

(Продовження)

Часть 1

"Устами губить лицемір близьнього свого,
та праведники рятуються своєю прозорістю" — Прип. 11:9, анг.

ЙОГО ПРОРОКИ

Бог Єгова знав від почину всі річі, що стануться і Він спричинив, щоб многі такі річі були предсказані і записані в Біблії і це для особливішої помочі, потіхі і надії людей доброй волі, а головно тих, що будуть на землі при кінці світа де ми тепер знаходимось. Бог положив свого духа на вірних старинних мужах знані як "пророки" і порушив їх написати це пророцтво; котрі-то пророцтва є тепер в ході сповнення: "Се найперш знаючи, що жодне книжне пророцтво не діється своїм розв'язанням. Бо ніколи із волі чоловіка не виповідано пророцтво, а від Духа святого розбуджувані, промовляли святі люди Божі". (2 Пет. 1:20, 21) Промовляв один із цих пророків Єгови: "Дух Господень глаголе в мені, ѹ слово його на язиці в мене". (2 Сам. 23:2) Дух Божий побудував тих вірних старинних мужів що вони мали писати, і задля цієї причини вони не мали розуміння відносно тих річей про котрі писали. Вони писали захованним або закритим виразом (1 Пет. 1:10—12) річі, котрих ті вірні пророки не розуміли. Ті річі, про які вони писали під Божим розказом мусіли бути зрозумілі в певному часі, і Бог відкриває у своїм Слові, що Його волею є те, що ці пророцтва повинні бути зрозумілими після приходу Господа до свого храму і установлення позатипічного "намету Давидового", як вищесказано. (1 Кор. 10:11; Рим. 15:4) Бог сам приводить певні факти у сповненню Його пророцтв і посередством них і свого духа, Він дає змогу тим хто любить Його і хто шукає пізнання правди і дістати вирозуміння і оцінення тих пророцтв. У той час, як Його пророцтва стають зрозумілими, то з своєї ласки Господь уживає видавництва Вартової Башти, щоб дати до відома про них. Такі видавництва не стараються виразити опінію юдиного чоловіка, але звертають увагу на пророцтва і фізичні факти які Бог перепроводжує і таким чином дають змогу кожному, хто посвятився Богу бачити і розуміти значення їх. Ті що тепер люблять Бога, несуть свідоцтво про той факт, що з 1918 р. Бог відкрив много пророцтв котрі наперед не могли бути зрозумілими тому що не прийшов ще Його назначений час.

ПРОРОЦТВО ЙОІЛА

¹⁵ Вартова Башта зачинає тепер розглянення пророцтва знаного в Біблії як пророцтво Йоіла

наводячи факти разом з пророцтвом щоб кождий міг бачити, що ми живемо в дні його виконання. Єрусалим був столичним місто жидів, або Ізраїльтянів. Він був місцем де Бог положив своє ім'я. Ізраїльтяни були Божим типічним народом. Вони відпали від іх угоди і віддалися релігійному практикованню, та переступленню Божого виразного приказа щодо них. Диявол навернув головно письменників та фарисеїв до своєї кошари і уживав іх там, і таким чином ті люди, які духовенство між жидами, сталися головними знаряддями сатани, щоб заманювати в тенети Ізраїльтянів або жидів. Той народ, інакше названий "Єрусалим" був типом на "Християнство". Ті народи тепер на землі, що називають себе християнами і практикують те, що вони називають "Християнська релігія", становлять "Християнство", позатилом котрого були жиди з їх релігійними провідниками. Пророцтво Йоіла мало менше сповнення на Єрусалимові, а його дійсне або цілковите і остаточне сповнення є на "Християнстві". Бог зробив певну угоду з народом Ізраїля знану як "закон угоду". Жиди урочисто обітували, що вони будуть послушні всім умовам тієї угоди і без сумніву, що вони на початках були ширі в іх бажанні виконувати умовини угоди. Та з бігом часу вони піддалися гіпокритичному практикуванню релігії, відпали від Бога і сталися знаряддями диявола. За часів апостолів Ісуса Христа групи ширіх одиниць організовувались в громади і були властиво названі "християнами", тому що вони наслідували Ісуса Христа і приложували іх найлучші старання слухатись Божого приказу щоб ступати шляхом Ісуса Христа іх Господа і Вождя. По часах апостолів деякі народи на землі прийняли те, що вони називали "Християнська релігія", називаючи себе християнами і тому такі люди або народи добровільно увійшли в непряму угоду сповісти Божий закон і ступати слідами Ісуса Христа. Без сумніву, що ті з імені християн на початку широ і пильно старалися сповнити їх угоду з Богом. Та з поступом часу ті т. зв. "Християнські народи" впали під звабливий вплив релігії і відтоді практикували релігію, которую вони називали "Християнська релігія". В дійсності нема такої річки, як "Християнська релігія" по тій причині, що християнство і релігія є абсолютно протиє одне другому. Так звана "Християнсь-

ка релігія" ділала в противенстві волі Божій і на зневагу Його ім'я. Отже добровільні і свідомі почитателі релігії є гіпокритами і такі гіпокрити пожинали великі урожаї, і тепер, по всіх краях знаних як "Християнство" гіпокрізія має контролюючий вплив. Ніякій народ зміж т.зв. "Християнства" немає жодного інтересу в Божім царстві під Ісусом Христом, але навпаки, противиться йому.

¹⁶ Бог посылав своїх пророків дати остерогу Ерусалимові, що іх практиковання релігії було гідотою в Його очах і Він спричинив, щоб вони були поінформовані відносно Його заміру покарати іх, хіба що вони скоро відвернуться від релігії. Між пророками котрих Бог уживав давати остерогу, був Йоіл. Пророцтво Йоіла було "перше написано" для користі тих, що сьогодні живуть на землі і котрі люблять Бога, а остаточне і цілковите сповнення того пророцтва взяло місце по приході Господа Ісуса до храму.] Прихильники релігії між жидами оскаржували Божих пророків у веденні кампанії ненависті, і вони переслідували вісників Господа задля тієї причини. Так і сьогодні вірні чоловіки і жінки котрі по приказу Господа йдуть по "Християнстві" даючи свідоцтво людям відносно сповнення пророцтва, є оскаржені у веденні кампанії ненависті. Релігіоністи ненавиділи Ісуса і переслідували Його, і Він сказав до своїх послідувателів ясно, що вони будуть зненавіджені задля тієї самої причини. — Іоана 15:19—22.

¹⁷ Пророцтво Йоіла має особливе значення для останка, Божих помазаних людей і також для Його "інших овець", Йонадабів, в теперішнім часі і безсумнівно, було написане і є тепер зрозумілим, "нам на науку щоб через терпіння та утішення (з) писання мали надію". (Рим. 15:4) Пророцтво Йоіла робить натиск головно на слідуючі річі:

¹⁸ Божа робота названа у св. Письмі як Його "незвичайне діло", котре після Його приказу має бути виконана в "Християнстві" і котра мусить бути викінчена перед Армагедоном як свідоцтво і остереження до "Християнства"; що Бог уживає в виконанні цієї роботи людей 'взятих для Його ім'я', разом з іх співтоварищами і чрез таких Він дає остереження головно для тих, що виглядали для себе спасення і чести і що були байдужі в пошануванню і оправданню Єговиго ім'я. Пророцтво відкриває "лукавого слугу" клясу і "чоловіка гріха", "сина погибелі". Пророцтво предсказує, який буде наслідок Божого "незвичайного діла" для "Християнства". Воно показує утворення тоталітарного стану і повну взаємодію почитателів т.зв. "Християнської релігії" з диктаторами світа в опозиції до Божого царства.

¹⁹ Пророцтво відкриває трудність в которую впадуть правдиві християни, і показує повернення вірних одиниць з тієї трудності і вилиття Божого духа на всяке тіло.

²⁰ Пророцтво показує злучені змагання релігіоністів, політичних і комерційних володарів, щоб знищити тих хто вірно служить Богу Єгові. Замість такої таємної змови і злученого змагання

зі сторони ворога знищити свідків Єгови стримавши їх від роботи, пророцтво показує, що вірні одиниці не є настрашенні з причини тої змови, але що помазаний останок і їх співтоварищи одважно і радісно йдуть уперед, виконуючи роботу після приказу Бога Єгови і Його Царя. Дальше це показує, що Єгова запрошує всі війська диявола виступити до боротьби і що наслідком має бути слава Єгови і оправдання Його ім'я. Пророцтво показує цілковите знищення релігії і побіду Божого царства справедливості. Ці правди тепер відокріті і в той час як стали зрозумілі помазаниками Господніми, сконечності приносять їм радість і надію.

²¹ Очевидно, настав Богом назначений час відокріти своїм людям вирозуміння пророцтва Йоіла і це є властивим і угодним Господу досліджувати його тут в подробицях. Читайте вважно Біблійні тексти, разом з іншими наведеними текстами з поступом цієї студії.

АРМІЙ

²² Отворення слів пророцтва показує, що воно було написане по приказу Бога Єгови: "Слово Господнє до Йоіла Ватуленка". (Йоіла 1:1) Ім'я Йоіл означає "Єгова [є його] Бог". Позаяк особи не є важними і Слово Боже не написане для вивиснення осіб, то особиста історія Йоіла не є за писана. Він був інструментом в руці Бога, котро му единому належиться всяка слава і честь. При розгляді пророцтва або пророчого образа не є потрібним чи навіть властивим дивитися на писателів пророцтва або акторів і те, що вони чинили як щось дивне. Ми повинні завжди держати погляд на Бога і Його роботу, яку Він виконує як в пророцтві, так і в сповненні, яка є дивною роботою, і тоді ми побачимо і оцінемо те пророцтво. Бог і Його робота є дивом; і дійсно, Він ділася у дивний спосіб у виконанні своєї волі. Бог уживав живих і неживих знарядів робити пророчі образи, і часом була ужита одиниця посвячена Богу, а часом ні, цим показуючи, що особа не є важна, а важним є всякого часу Бог. Ім'я пророка або актора і значення тогож важним тому, що відкриває той факт, що Бог уживає їх до діла і виконання Його роботи.

²³ Йоіл був "сином Ватуленка" котре-то ім'я означає "розширеній Богом". Те ім'я відповідним чином звертає увагу на річ, що стались у звязку з виконанням пророцтва. Йоіл будучи свідком Єгови, представляв вірюого помазаного останка, котрий становить свідків Єгови. Отець цих свідків є Бог Єгова, тому що вони є Його діти; ім'я отця Йоіла мало би звернути увагу на факт, 1) що останок був увільнений з неволі сатанської організації (Іса. 14:17; Іса. 52:2; Єзек. 37:12, 13; Пс. 116:16; Пс. 105:20) і (2) що уста таких були розширені або отворені Господом, щоб вони могли доручувати вість царства (Пс. 51:15; Пс. 78:2; Єзек. 3:27; Єзек. 33:22); і (3) що іх вуха були отворені щоб чути і сповнити прикази Єгови в рознесенню Його вістей. (Іса. 50:5; Іса 35:5) Ті обидва імені, Йоіла і його отця, указують на той факт, що сповнення пророцтва написаного Йоілом цілковито візьме місце по приході Ісуса

Христа до храму Бога Єгови в 1918 р. н. е., у "дні Єгови".

²⁴ Слово Господа котре надійшло до Йоіла було виразним приказом, котрий Йоіл мусів виконувати, і він мусів доручувати вість після Божого приказу. Подібно і 'народ взятий для Його ім'я' отримує припоручення від Бога Єгови і вони мусять слухатись Його приказів і виконувати їх через доручення Божої вістки всім, до котрих вони є послані: "Чуйте се, люди старезні, та й ви осадники сієї землі. Чи бувало коли таке за вас або за днів батьків ваших?" (Йоіла 1:2) Як здається то "люди старезні" згадані в цьому останньому наведеному вірші відноситься до тих, котрі спочивають на своїх власних лаврах, уважаючи свою мудрість значно вищу від інших і котрі гордяться тим, що вони дістали в минувшині, і котрі занедбали шанувати Бога Єгову. Вони, як указує св. Письмо, є тими, що стались самоназначеними "провідниками людей", і котрі научають наук людських і таким чином запроваджують людей у блуд. Такі являються 'пророками, що вчать неправди'; 'провідники цього народу що поведуть його блудом'. (Іса. 9:15, 16) "Прийде нещастє за нещастям і (страшна) чутка за чуткою, і (марно) проситимуть у пророка вішиби, та й не стане науки в священика й поради в старців". — Єзек. 7:26.

²⁵ "Люди старезні" і "осадники сієї землі" котрі йдуть за їх провідництвом не хотять щоб вістка була принесена до них, але та вістка таки посилається до них і ім приказано слухати її, тому що вона є "словом Господа". Та вість є звернена до тих, що зробили угоду чинити волю Божу, але котрі стались невірними і поламали ту угоду. Сьогодні релігіоністи, т. зв. "Християнської релігії", стоять в непрямій угоді бути послушними Богу, але вони не виконують їх частину угоди. Вони не є слугами Бога, але противно, зневажають ім'я Єгови. Бог не позволить ім мати жодного оправдання за їх напрям діяння, але посилає ім своє слово і домагається, щоб вони звернули увагу на остророгу. Господь велить своїм свідкам нести Його вість до "Християнства" в теперішнім часі, рівнож і до тих що не просять або навіть і не бажають її. Свідки Єгови йдуть до людей і доручують ім вість Єгови, а головно серед вождів "Християнства". Це не є вістка ненависті, ані не є вона доручувана з причини ненависті, але є вона Божою вісткою доброї остророги і доручується після Його приказу повідомляючи всіх про Його замір оправдати своє ім'я.

²⁶ Як тільки свідки Єгови наближаються до таких людей релігіоністи тоді кажуть: "Дивно, що християни мають бути зайняті в цій роботі остророги духовенства і вождів 'християнства'!" Як здається, то такий є спосіб для них. Це дійсно є "незвичайним ділом" тому що воно є Божим "незвичайним ділом" і задля цієї причини це є Богом назначений час для тих 'сновидів' дістати остророгу. До них Господь каже: "Чи бувало коли таке за вас або за днів батьків ваших?" День горя на релігію й релігіоністів прийшов, і сповіщення Його муситься зробити. Чи було перед

тим часом щось вчинене подібно тому що сталося на землі в дні "Християнства"? Перед 1918 р. коли Господь з'явився у своєму храмі включаючи так званий період "отців церкви", а головно в "період Ілії" церкви, коли Господь виконував роботу приготовлення дороги перед Єговою, чи було там щось подібне цьому? З тій причини що робота, котра поступає в цьому часі і виконується після приказу Всемогучого Бога, подібності ніколи не мала, щоб чоловік пам'ятав, це робить ту роботу "незвичайним ділом" в очах т. зв. "християнів-релігіоністів". Це в дійсності є Боже "незвичайне діло" яке сповіщає про наближення "Його діла, Його діла дивовижного". Для духовенства, "лукавого слуги" класи і "вибраних старших" це виглядає велими незвичайним, що чоловіки і жінки котрі називають себе християнами повинні бути зайнятими в даванню остророги іншим, котрі також називаються християнами.

²⁷ Приготовання цієї роботи, щоб дати остророгу "Християнству", являється надзвичайним Божим приказом, як слідує: "Перекажіте се дітям вашим, а діти ваші нехай перекажуть своїм дітям, а сих дітів — дальшому родові". (Йоіла 1:3) Ця робота тепер є настільки незвичайною для релігіоністів, що стала предметом до обговорення. Ніколи вже більше не буде подібної роботи на землі, тому що ця робота є остаточним остереженням. Декотрі жителі землі чують ту остророгу і зважають на неї і приєднуються до класи Йонатана або Йонадаба, котрі становлять "інших овець" Господа, "велику громаду", але члени котрі є малі числом в порівнянні з релігіоністами.

²⁸ Тоді Господь дає остророгу через пророка відносно надходячого спустошення яке мало власті на Єрусалим, а пізніше на позатипічний Єрусалим, після "Християнство", і котре цілком обнажить той край: "Що полишила гарячка, іла сарана, що полишила сарана, точили черви, що ж од червів заставалось, жуки те доїли". — Йоіла 1:4.

²⁹ Ужита тут мова указує на ряд шкідників, що прийшли, але в словенні пророцтва воно не відноситься до буквальних шкідників що пожиралі збіжжя фермерів по 1918 р., а тим більше словення того пророцтва тепер не відноситься до буквального города Єрусалиму. Шкідники, згадані у четвертому вірші, Єгова називав "військо мое велике" (Йоіла 2:25), і котре-то велике військо пустошило землю.

³⁰ Після перекладу Ротердама і примітки під текстом є зазначено: 'повзуча сарана (пожерателі які не здійснюють перельоту); зроївшася сарана (рід виступаючий численними роями)' Лихо згадане в тексті є чотирикратне, і являється тим самим лихом, яке є зображене в Одкровенні 9:1—12 де Єгова предсказав, що Він пішле своїх свідків уподоблених до сарани, яко покарання на "Християнство". Те покарання будучи чотирикратним показує, що воно спричинить цілковите знищенні поживи або покарму, котрим "Християнство" і Його проводарі, кормили людей. [Нині правда являється бичем, котра виявляє покарм, заготовлений "Християнством" як пожива для людей, що то є цілковита брехня і без жод-

ної життя-даючої чи життя-підтримуючої варти. Божа вість доручувана через Його післанців цілком викриває релігію, що вона походить від диявола, і через те провадить людей в сіті диявола і остаточно до знищення. Те лихо приходить наче ті шкідники слідуючи одні за другими не залишаючи нічого із покарму або незайманіх пасовищ "Християнства". Вість правди відкриває, що релігія є ложка і смертна, і та вість являється четвертим і останнім караючим бичем після котрого вже нічого не залишається. Річна книга світів Сіова за 1937 рік помістила деяку важливу інформацію відносно викриття релігії. Що ця вість не є вісткою чоловіка і не дается з причини ненависті чи злії волі, а дается тільки в послушенстві до приказу Всемогучого Бога, є показано із того, що настане, а іменно:

³¹ Текст викриває одиниць котрих розбудили як сплячих і п'яніців, що стали плакати п'яніми слізами: "Прокиньтесь, п'яніці, й плачте, ви всі, що любите вино попивати, затужіть по виноградному сокові, бо його одніто од уст у вас!" (Йоіла 1:5) Бог закликає їх пробудитись; але пробудитись до чого? До того факту, що горе охопить їх і що те горе є вираженням Божого гніву проти тих, що знахтували і поламали угоду до якої вони були залучені слухатись Його. "Християнство", а головно релігіоністи були остережені Богом Сіовою, та вони не прийняли тої остороги. Те, що Сіова тут каже через свого пророка відноситься до "Християнства" з сильнішим натиском чим до типічних людей Ерусалиму, тому що люди "Християнства", називають себе дітьми Бога і слугами Всешишнього, однак з усякої користі і нагоди що отримали в минувших вони стались лише більшими майстрами в лицемірстві. Те, що Бог сказав до Ізраїльтянів через Мойсея, тепер відноситься з більшою силою до удаваних почитателів, котрі є релігіоністами, а іменно: "Коли ж не слухатимеш голосу Господа, Бога твого, і не старатимешся сповнити всі заповіді Його і встанови, що заповідаю тобі сьогодні, так прийдуть на тебе всі ці прокляття і справдеться над тобою". "І стане твоє небо, що над головою твоєю міддю [жарке, пекуче, без дощу], і земля що під тобою зелізом [висушена на порох, тверда, без вологи]. Замість дощу сипатиме Господь на землю твою порохами та піском [обставини, які виринуть в "Християнстві", після Божої армії, позатипічної сарани, що з'їла усе]; з неба падатиме се на тебе, поки не згинеш". "Побиватиме тебе Господь шаленем і сліпотою і одеревеніннем серця". — 5 Мойс. 28:15, 23, 24, 28.

³² П'яніці, чуючи приказ Господа пробуджуються до певної міри; та чи пробуджуються вони в радості? Ні, противно, Господь каже їм: "Прокиньтесь, п'яніці, й плачте; затужіть". Вожді "Християнства", через довший час були під впливом сатанського вина виготовленого із "земного винограду" і перебували в п'яному оставлінні. Замість розкятали і плакати тоді коли заздалегідь їх остерігалось і цим чином попере-джалось, що приходить на них, вони пробуджуються в той час, коли нещастя приближається

на них. Вони чули вість протягом роботи церкви "періода Іллі" і зневажили нею, і тепер, коли Армагедон є дуже близько, вони дістають сильне потрясення. Політичні речники, що обдумано намагались ошукати людей, і доконали цього; релігійні торговці, котрі гіпокритично заявляють, що представляють Бога і Його Царя, але котрі представляють диявола і завели людей в диявольські тенета; і мінайшли грошей, котрі уживають політиків і релігію, щоб доконати свої крайні-самолюбні діяння; всі такі місно упосні віном Вавилону, яке сферментував ім сатана, і всі стали п'яними, і впали в оставління, забуваючи Бога, і цілком знахтували їх повинність по відношенню до своїх близьких. Будучи крайніо самолюбними, а п'янство ще побільшило їхнє самолюбство, вони дожидають лише особистої вигоди й ніколи не шукають чинити добро своїм близкім і всякого часу безчестять ім'я Всемогучого Бога. Ці три названі елементи становлять урядових чинників серед жителів землі і є ужиті сатаною щоб контролювати народами землі. Вони упосні брехнею сатани та лукавою хитростю, і несуть до людей. Вони много п'ють сатанського вина і дістають бурний вплив від нього і стали безрозсудними і буйними, і живуть в самолюбному задоволенню. Сатана провадить їх в пастку при помочі релігії, і вони були легко за-проваджені по тім, як випили чашу котру сатана приготовив для них. Відносно цього Сіова через свого іншого пророка каже: "Бо й вони од вина спотикаються й збиваються напоями з дороги; священик і пророк спотикаються від оп'янюючих напітків; поконали вином, ходять, мов безглазі від напою; в пізнанні похибаються, помилиються в осуді. Столи в них повні гиду й блювотини, нема чистого місця". (Іса. 28:7, 8) І так Бог описує нещасний стан "Християнства" котре називає себе представителем Всемогучого на землі. День розплати приходить і Господь через свого натхненого слугу, каже до тієї товпи: "Анунте ж ви, багаті, плачте ридаючи над зліднями вашими, що надходять. Багацтво ваше згинуло, і шати ваши міль поїла. Золото ваше та срібло поржавіло, і ржава їх на свідчення проти вас буде, і з'ість тіло ваше, як огонь. Ви складали скарби на останні дні. Ось, плата робітників, що порали низи ваши, задержана од вас, голосити; і голосіннє женців до ушей Господа Саваота дійшло. Розкошували ви на землі та буяли; повгодовували серця ваши, мов на день заколення". — Якова 5:1—5, ач.

³³ В усій тій п'яній гультайні і розбещеності між народами землі нині провідничить релігія. (За це що проводарі релігії лицемірно називають себе слугами Бога і спротивились Слову Божому, злучились і стали частию сатанського світу, релігійний елемент є уподоблений до перелюбної жінки. На вигляд вони можуть бути цілком невинні так далеко як це можна віднести до тіла, вимовляючи м'які і ласкаві слова, коли в той самий час внутрі вони мають незаконне споріднення з чинниками сатанської організації, котрі є названі "теперішнім лукавим світом". Тим-то каже Слово Боже відносно них: "Перелюбники і

перелюбниці! Хіба не знаєте, що любов світа сього — вражда проти Бога? Оце ж, хто хоче бути приятелем світу, той стається ворогом Бога". (Якова 4:4) Господь вживає гострої і виразної мови, щоб відкрити мерзеній стан релігійних систем, уподобляючи їх до блудниці з затъмареними очима. Бог не пом'якшує слів, а промовляє до них виразно, щоб ніхто не мав вимівки не розуміти їх, і коли ці слова повторюються в присутності релігіоністів, тоді вони стають сильно розлучені і жадають знищити тих одиць, котрі принесли цю вістку до їх уваги. Тоді Господь звертається до тих, що чують і слухаються Його голосу, і каже: "Ходи, я покажу тобі суд блудниці великої, що сидить над многими водами [народами]; з котрою блудили царі земні, і впивались вином блудодіяння Й, ті, що домують на землі". "А на чолі її ім'я написане: ТАЙНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИЙ, МАТИ БЛУДНИЦЯМ І ГИДОТАМ ЗЕМЛІ". — Одкр. 17:1, 2, 5.

³⁴ Завважте це в гармонії із Св. Письмом, що три повисше загдані чинники (Йоіла 1:2, 5), які панують на землі є п'яні "з причини молодого вина". Молоде вино скоро приводить до сп'яніння і диявол доглянув за цим, щоб задосить молодого вина з своєї винниці, витисненої з земної виноградини, було сферментовано і подано "Християнству" по 1918 р., коли він був скинутий з неба на землю. (Одкр. 12:1—12) Молоде вино є спокусливе, і спонукає сотворіння вихвалити себе, а зневажати Бога Єгову. Сатанське "молоде вино" спершу явилося під виглядом "Ліги Народів", що стала заміною Божого царства і котруто релігіоністи привітали як таку. Вона була оголошена як средство до правління і влаштовання землі. Правлячий чинник, як тільки став споєний цим "вином", легко тоді був запроваджений в сіті диявола через надання найвисішого значення державі, возвеличення її, або світського правительства понад Бога Єгову. Ті п'янici, будучи вельми п'яні від вина диявола, тоді злучилися в те, що є знане як "тоталітарне правительство" або правління через свазільних дикторів. Просуваючи свої звідничі плани, щоб обдурити людей, там, де вважається, що існують демократії, диявол виробляє інші плани ідолопоклонства, виставляючи державу вище Бога, і вводить у дію примусове салютування прапорові, щоб клятву вірності брали ті, що є природними горожанами тої держави, даючи почесті людям, а головно возвеличуючи політиків і релігійних вождів. Незважаючи на всяке зворушення і безладдя на землі політичні провідники гучно проголошують: "Ми мусимо мати більше релігії як лік від злигодіїв народів землі". Не те, що ми повинні повернутись до Бога і Його царства, але до релігії, ось на чому вони наполягають, що є цілковитим вимислом диявола. Жорстоко і підступно тоталітарні і диктаторські плани поступають вперед і тепер диктатори стались зухвалі і горді та сформували блок держав включаючи Німеччину, Італію, Японію і інші держави, а на верху того об'єднання умістилась у великій пишності т. зв. "духова" Римо Католицька Гієрархія і гордо носиться у своїм поведінню, даючи

відповідними дозами заспокійливий лік, щоб при удаваних змаганнях створити сатанське правління або вино цього світу, що видається бути солодким вином. Це є лише мізерний опис теперіших обставин і це є добре знане всім думаючим, що ці обставини є далеко гірші, чим тут описані. Світ сьогодні знаходиться в таких обставинах, що людськими словами не може властиво описати їх. В краю так званім "Християнство", Боже святе ім'я є зневажене і Його царству чиниться опір, а ті три чинники загдані повисше втягуються в нинішній стан через надужиття сатанського молодого вина.

³⁵ Зараз по викінченню Світової Війни і опісля, релігійні провідники негайно пішли в політичний табір, і три чинники вищезгадані зачали діяти разом більш повно і з того часу підхмеля між ними збільшилось. Релігіоністи тоді завважали, що настав час для них радуватись зі своїми союзниками, політичними і торговельними великанами і володіти землею замість Божого царства під Ісусом Христом. Вони роблять багато шуму і крику, і їх веселоці були завдяки сп'яніння молодим вином Вавилону, яке приготовив для них сатана. Через століття релігіоністи старалися, як вони часто заявляли, привести світ до церкви, однак в модерніх часах, релігійна організація знана як "Християнська релігія" і "церква" пішла прямо в політичний, світський табір, і всі упилися до огидного стану молодим вином "земної виноградини". Їх бурхливі веселоці будуть короткотривали. І чому? Господь через свого пророка відповідає на це питання: "бо Його одяято од [їх] уст". Замість веселості вони почнуть голосити як Бог зазначив в цьому пророцтві. І що ж зупинить поздоровлення облюдних володарів землі? Відповідь є ця: "незвичайне діло" Єгови. Але як? Єгова післав своїх людей, котрих Він вибрав в народ, як людів для свого ім'я і таким Єговою приказав проголошувати ім'я Єгови, і Його Царя і Царство. Вість правди повідомляє про ім'я і Слово Бога Єгови, відкриває вищезгадану злуку релігіоністів і їх релігії як обман і підступ створене дияволом, щоб ошукати і знищити народи землі. Вістка небесного царства показує, що релігійна злуха наміст дістати Боже призначення становить гидоту в Його очах, і тому Бог Єгова сповіщає судьбу релігії і релігійних вождів і відкриває, що такі повинні були цілком стергті в Армагедоні. Після Світової війни, Бог Єгова постарався і порушив своїх слуг ужити радіо, звукові машини, друкарські прилади і інші средства, щоби розносити Його вістку між людей і оповіщати про Його ім'я, Царя і царство людям, і це вельми розсердило п'янici і перешкоджає їх поздоровленням. Отже, їхня радість є одната, як каже Господь, од їх уст, через парази, котрі Господь насилає на них, а це є позатипічна сарана Єгови, яка несе караочу вість. Відкинувшись Христа, Царя світа, релігіоністи і їх союзники не мають доступу до радості Господа і через те вони не "п'ють з плоду виноградини нове з Ісусом Христом в Його царстві". Лише Його вірні слуги споживають це. (Мат. 26:29) Таким чином ті, що люблять Господа, Його явлення і Його Царство,

можуть брати участь в питтю нового вина Господа з дійсною радістю з Ісусом Христом, котрий зібрав їх до храму.

³⁶ Сатанський видимий правлячий чинник на землі, себто, державна організація, є названа у Св. Письмі під символом "звір"; земля є символом видимої частини сатанського світу, включаючи людей, що попирають Її. (2 Кор. 4:4) Коли Ісус Христос, Цар, явився в Божому храмі, сатана впровадив свою заміну за царство і тоді настав час для Бога зачати вираження свого гніву проти огидних речей сатани. "І почув я з храму великий голос [Бога, там присутнього в представництві Ісуса Христа], що глаголав семи ангелам: Ідіть і вилийте чащі гніву Божого на землю. І пішов перший, і вилив чашу свою на землю; і обкинуло людей злим і лютим болюком, тих, що мали п'яні звіра [державна організація сатани], і поклонились образові його [звіра, союз державних сил, щоб володіти]". — Одкр. 16:1, 2.

³⁷ Божа вістка проголошувана після Його приказу, Його вірними свідками на землі, тоді велими занепокоїла політиків або релігіоністів і їх союзників, котрі згодилися володіти землею, і тоді зачалось неабияке переслідування свідків Єгови: "А п'ятий ангел вилив чашу свою на престол звіра, і стало царство Його темне. І кусали язики свої від болю; і хулили Бога небесного задля болещів своїх, а не покаялись від діл своїх". (Одкр. 16:10, 11) Фізичні факти, що взяли місце по 1926 р., показують сповнення цього пророцтва, висказаного в Одкритті.

³⁸ Нехай ті, що люблять Єгову і Його царство, завважають на почин поступу Єгового "незвичайного діла", і оцінюють його, нехай вони радуються і прославляють Єгову, що дозволив своїм слугам мати частину в цій роботі. (До тих вірних одиниць Господа тепер промовляє через свого пророка, а іменно: "Бо наступив на мою землю народ дужий, що його й не зліши. Зуби в Його — левині, челюсті в його, як у левиці". (Йоіла 1:6) Народ описаний в цьому тексті як "народ ... що наступив", є Божий святий народ, або люди для Його іменя, вибрани зі світа ради Його іменя (1 Пет. 2:9, 10; Деян. 15:14), і такий народ є представлений на землі через останка Божих помазаних людей. Ті, що співтоваришають з останком, є громадою без числа, що складається із тих, що є люди доброї волі до Бога, і становлять Господніх "інших овець", і котрих серця є праві, і вони радуються із Божим святым народом і всяку роботу вони виконують в гармонії. Тлумачення цієї частини текста (Йоіла 1:6) після конкорданції Стронга є: "Фігуально, в значенню велика кількість; зграя (яко ж сарана)". Завважте, що в Йоіла 1:4 Бог посилає на "Християнство" сарану, пожерти і спустошити продукти того краю. Сарана працює спільно, точно, як Божий святий народ, гармонійно виступає вперед до діла. Вони не мають земного царя, але ними провадить Господа, невидимий Цар: "В сарани немає царя (земного), а вся вона, мов військо, полками виходить [в замітці на полях] зібрана разом". — Прил. 30:27.

³⁹ "Народ", представлений тут символічно сара-

ною "наступив на мою землю", говорить Господь, т. е., на невірну Юдею в меншому сповненню, а тепер, в цілковитому сповненню, на "Християнство", котрого-то народи заявляють, що вони є по затишні Юдеї, або ті, хто хвалить і служить Богу, однак такими не є, і тому являються лицемірами. Релігіоністи заявляють, що "Християнство" це Божа земля. Вони практикують те, що вони називають "Християнська релігія", але котра в дійсності є зневаженням Божого іменя. Це є та "земля", до котрої Єгова велить своїм свідкам, що є представлениі сараною, вторгнутися з вісткою гніва проти лицемірства, і проголошення вістки правди жалити тих лицемірів, і їх пасовища стають спустошени.

⁴⁰ Це є важливим тут завважати, що той "народ", який приходить на землю щоб пустошити її, не є зайнятий вбиванням людей ани не чинить фізичне насильство жодному сотворінню чи звірів. Той народ, уподоблений до сарани, не вдається до вживання меча аж до жодного іншого знарядя насильства. Збитки були спричинені, як зазначено в пророцтві, рослинності, що росте на землі, і котрою кормляться люди. Пророцтво в Його меншому сповненню в часі Йоіла завдало великої шкоди Ізраїльтянам, і це сталося через скучення жиличих, пересуваючихся сотворінь, що прийшли із зовні Палестини і через те були чужоземними для того краю. Так і в подібний спосіб в дійсному сповненню нині на "Християнство", рої пересуваючихся жиличих сотворінь приходять на "Християнство", та не займаються фізичним насильством, але ця армія винищує живу або покарм, котре "Християнство" приготовило і запросило людей споживати і котрих-то людей старалися утримувати і морити голодом. Є це безперечним доказом, що ця вістка проголошувана в присутності людей включаючи правильний елемент, яка винищує те, що "Християнство" продукує в напрямку так званої "духової" поживи. Свідки Єгови і їх співтовариші, що несуть вістку, не займаються працею ненависті, як не могло це бути сказане, що сарана пожерла рослинність з полів із-за ненависті. Свідки Єгови проголошують правду, бо так Бог приказав, що вони мусять робити це. Отже, так само станеться і вираження Божого гніву проти лицемірства, через котре люди були обмануті і ім'я Боже зневажене.

⁴¹ Дальше описуючи вторгаючуся армію Господа, записка (Йоіла 1:6) зазначає, що той народ "дужий [одважний (Роттердам)], що його й не зліши". Вони є сильні і одважні тому, що їх вислано в потузі і силі Господа і є підтримувані вічною і неограниченою силою. (2 Парал. 16:9; 5 Мойс. 33:27) Що їх "не зліши", то це є правою відносно них, як це було сказано відносно насління Авраама. (1 Мойс. 15:5) Те число, коли порівняти з масою людства, є малим, однак із-за їх ревності і їх зорганізованості, гармонійній діяльності, свідки Єгови і їх співтовариши є уподоблені сьогодні "Християнством" до війська "що його й не зліши". "Зуби в Його левині"; бо вони є подібні до їх Голови і Господа, Ісуса Христа, котрий є "Лев, що з роду Юдиного" і за котрим останок

ступає в послушенстві до Його приказу. "Челюсті в Його [т. є. Ісуса Христа великого Лева] як у левиці". Ісус Христос не знає поразки, і Він розриває на кусні всяке лицемірство, яке стягає зневагу на ім'я Єгови, і Його правдиві послідувателі мають часті в цій роботі. Релігійна злуга, що сидить тепер в сідлі у ролі тоталітарного і свавільного володара, поступає вперед. Навіть в краю знанім як "демократичний" гіпокритство практикується проміж многими правлючими чинниками, які висловлюються голосно проти диктаторів, коли ж в той самий час поступово просуваються наперед з диктаторськими методами, щоб запровадити сувору регламентацію життя і контролю над народами, і відбрати всі їх свободи. Духовенство і інші релігійні вожді обстоюють і сприяють в прийнятті законів примусового салютування прапорові, і законів, які ставлять державу понад Всемогучого Бога і Його Царя. Ніколи в історії чоловіка не було так мало лицемірства практиковано як тепер, і в практикованню лицемірства релігія провідницьти, а політичні оратори кричать: "Ми мусимо мати більше релігії". Релігійні товариства роб-

лять удаваний вигляд захистників свобод людей, а головно свободи мови, свободи друку, і свободи почитання, але в той самий час вони є активні у створенні законів, щоб відбирати від людей всі такі свободи. Так точно як Бог предсказав через свого пророка, вони 'з нещастия роблять закон' і зраджують тих, що люблять і служать праведності. (Іс. 94:20, 21) Духовенство сьогодні приходить перед законодавчі органи і обстоює в прийнятті таких законів, щоб позбавити людей свободи мови і почитання. Релігійні провідники і їх союзники стараються знищити тих, що служать Богу, так як це Єгова предсказав, що такі гіпокрити устами гублять близнього свого; і гіпокрити роблять це тому, що Божа вістка відкриває всім чесним людям їх задум. Для потих і надій своїх людей тепер на землі, Єгова давно тому предсказав нинішнє значення виконання свого "незвичайного діла" і яку часті Його вірні люди тепер на землі можуть мати в тій роботі³ поступом студії і вирозумінням пророцтва Йоіла люди доброї волі до Бога будуть радуватися і тому ми радимо всіх таких уважно студіювати те, що наступає.

СУДЬБА РЕЛІГІЇ

[Переложено з анг. "Вартової Башти" з 1-го липня, 1939]

Часть 2

"Се надходять дні, говорить Господь Бог, що пішли голод на землю, — не голод хліба, та й не жадобу води, а жадобу почуті Боже слово". — Амоса 8:11.

Єгова виповів судьбу релігії взагалі, а головно судьбу, так званої "Християнської релігії". Ця остання особливо зневажає ім'я Єгови. Ця релігійна система із-за уживання імені Христа є наругою і зневагою для Божого святого ім'я і є лицемірною від початку і до кінця. Це є підтвердженням доказом, що релігія є витвором інструментом диявола, впроваджена в діяльність з тією ж самою ціллю очікувати людей і зневажати ім'я Єгови. Диявол пішов своїм власним шляхом крутарства і лукавства, і так іде без перешкоди аж до Богом назначеного часу виступити до діла, і тоді, як Писання виразно показує, Єгова віправить силами диявола і справедливо приведе їх на відповідне місце для знищення, після своєї волі. Єгова тепер відкриває своїм вірним людям і правди, щоб іхня віра і надія могла бути сильною і не слабнула. Кормлячись Словом Божим вірні свідки радуються, знаючи, який буде кінець.

² Не може бути найменшого сумніву, що між релігіоністами тепер існує великий голод в краю знанім "Християнство", щоб чути Слово Боже. Той обрік, який релігійні вожді піднесли і роздають людям немає жодної харчової вартості, і замість дати життя, мир і щастя людям, то той корм дає їм смуток, духову хворобу і смерть. Документ правди є в Божій організації і це, що проголосували свідки Єгови становить виразний контраст до обставинів голоду, які існують серед

релігіоністів. Бачучи наслідок на своїх пасовищах з причини проголошення правди і що їх пасовища стають спалені, релігіоністи ридають і стараються знищити вірних чоловіків і жінок, які, як Божі слуги і під Божим розказом звертають увагу людей на правду і указують їм на дійсний життя-даючий і життя-підтримуючий покарм, о котрій Господь постарався для них, що люблять Його.

³ Божий зібраний святий народ, вибраний і оружений Господом щоб звіщати Його ім'я і ужитий тепер для тієї ж цілі, — з'являється на сцені після Його приказу. Вони прийшли без всяко-го бажання чи причини уживати фізичну зброю проти кого-небудь. Той народ не уживав фізичної зброї, але виконує роботу спустошення і винищування гіпокритичної релігії і релігійних систем, і відносно цього Божий пророк каже: "Мій виноградник він спустошив, фіговину обломив, облупив її з кори й відкинув, — тільки галузки її білють". — Йоіла 1:7.

⁴ Край "Християнства" промовляючи через своїх релігійних вождів називає себе Божою "виноградиною", себто, видимим виразом Його царства на землі, і навіть голова релігійної системи називає себе "намісником Христа". Таке заявлення є цілком фальшиве і лицемірне до кінця, та Бог позволяє їм робити таке заявлення і йти до границі і тоді предсказує судьбу релігії

і тих, що її практикують. Бог посилає своїх слугів, помазаного останка і іх співтоваришів, своїх "інших овець", доручити Його вість проти релігії, і така вість показує, яке в дійсності є "Християнство". Та вість відкриває, що релігія є обман, сіть і здирство, засвідкували про себе, що знаходиться в протилежності до християнства і являється ложним представництвом Христа. Проголошувана правда показує, яке християнство є правдиве і що християнами являються ті одиниці, котрі вірно служать Богу Єгові і Ісусу Христу, Його Царю. Релігія є показана як спущена і безозначна взглядом Бога, тому що вона є проти Царя і Царства. Правда відкриває, що "Християнство" немає причини до радості але є порожнє і пусте, немає "радості перед Господом" і часті в Божому царстві котре оправдає Його святе ім'я. "Християнство" яке практикує так звану "Християнську релігію" не приносить радості чи утихи ні Богу, ані чоловіку. (Суд. 9:13) Є це великим нещастям для тих, "що люблять попивати вино" Вавилону і котрі стались "п'яніцями" від того вина і котрим Господь велить пробудитися і розглядіти свій плачевний стан. (Йоіла 1:5) Чуючи цей алерм з уст Господа якого передають Його вірні свідки на землі, робить релігіоністів велими розлюченими, і вони піняться і погрожують всякого рода насильством проти свідків Слові і чинять те, що вони можуть доконати в своїй дикій пристрасті.

³ Як Єрусалим був природнім насадом Господа і стався невірним, так "Християнство" через століття називало себе, що є Божою "виноградниною", отже було в непрямій угоді щоб поступати згідно неї; через те Бог каже відносно нього тепер, як "моя виноградина", "моя фіговина".

⁴ Ісус Христос і члени Його тіла є "деревами справедливості, насадом Єгови", що приносять славу імені Єгови. (Іс. 61:3, А.П.В.) "Християнство" голоно називає себе деревами Божого насаду, але те заявлення є фальшивим і, замість приносити радість Господу, вони стягають велику зневагу на Його ім'я. "Християнство" довгий час називало себе "фіговиною", але воно не принесло ніякого овочу на славу Господа! Томукаже Господь: "Він ... обломив мою фіговину [(після Роттердама) оберне ... мою фіговину у тріску]". Господня вість післана тепер через Його вірних свідків відкриває, що "Християнство" є абсолютно безплідне і безвартісне, бо воно залишило Бога і Його царство і шукало підтримки від сатани і через те являється тепер деревом з обідраною корою, сухе і мертвє. "Християнство", будучи одним із дерев сатани шукало взяти ім'я Христа і надати собі, і тому, як зазначено в проповіsti, — сказали до Божої правдивої фіговини: "Ходи, прийми царювання над нами!", але щоб ми йшли своїм власним самолюбним напрямом. Св. Письмо через проповість відповідає: "Та смоква [правдива] відказала ім [сатанським деревам]: Чи то ж мені понехати мої солодощі й дорогі ягоди мої, щоб бути вивисчену між деревами [сатанською організацією]?" (Суд. 9:11) Божа правдива фіговина оминає сатанську організацію, знаючи, що то є смертельна річ.

⁵ "Фіговина" є символом Божого "святого народу" або царства. Єгова вибрал Ізраїля як своїх типічних людей зображенію своє царство і перед тими людьми була покладена надія на царство; і коли Ісус Христос прийшов до того народу. Він виповів прокляття свого Отця проти них бо той народ був невірний і не приніс овочу. (Мат. 21:19, 20) Ісус Христос зі своїми апостолами установив християнську організацію, котра-то організація була Божою і мусила бути цілковито послушна Божим приказам. Скорі потім амбітні люди приєдналися до Божої організації, і ті самолюбні і амбітні люди скоро замінили замість правдивого служення Богу практикувати релігію та релігійні звичаї. Такий-то напрям вони взяли, а це із-за того, що вони були обдурені сатаною-дияволом. Спевністю, що Бог знате це від почину і задля цієї причини предсказав це через своїх святих пророків. Він предсказав, що "Християнство" зазнає краху, і що надія царства буде цілком одніята від нього. Тепер Бог висилає свого вірного останка якого зібрали Ісус Христос до храму і цим вірним свідкам приказано є розносити і доручати Божу вість, і ця доручувана ними правда відкриває "Християнство" як фальшиву фіговину; і відносно цього пророк Йоіл каже: "облупив її з кори". Це показує разом із безперечними фактами, що царство було відіbrane від невірного "Християнства" і дано народу приносичому плоди Його, так як це Господь предсказав. (Мат. 21:43) Це позбавляє "Християнство" і цілком полишає Його без овочів царства в очах всіх людей доброї волі. У проповіsti Господь предсказував цей наслідок: "Сказав же цю проповість: смоківницю мав хтось [Єгова] у винограднику своєм посаджену, й прийшов овощу шукати на ній, та й не знайшов. Рече ж до винаря [Ісуса Христа]: Ось три роки приходжу, шукаючи овочу на смоківниці сій [жидівському народу], та й не знаходжу, зрубай її: на що й землю займає? Він же, озвавшись, каже йому: Господи, зостав її і на се літо, поки прокопаю круг неї та обложу гноєм: чей зродить овоч; коли ж ні, тоді зрубаєш її". — Луки 13:6—9.

⁶ Як Єгова дозволив Ізраїлю йти протягом вісімнадцять століть, так Він терпів "Християнству" продовжувати фальшиво заявляти що представляє Єгова аж до приходу Ісуса Христа до свого царства, а головно з часу Його приходу до храму в 1918 р., в котрому-то часі всяка надія і сподівання було віднято від "Християнства", що представлено було через злуплення кори і зрубання тієї смоківниці. Наслідок цього є, що "Християнство" тепер є відкинути і після Роттердама Бог "покинув його". Єгова посилає своїх свідків проголошувати його правду і цим покидає релігію яка називає себе "Християнською релігією", і показує, що вона є гидотою для Ньюго; що Він повністю зрікся "Християнства" і що воно є цілком відкинути від Ньюго. Галузки того невідповідного дерева посохли і стали подібні до золи, такий ганебний і покинутий вигляд має "Християнство". Видавництво книжки "Вороги в 1937 р.", зробило відомими ці факти до уваги чесних людей.

⁹ Вістка Божої правди, яка відкриває "Християнство" і її так звану "Християнську релігію", показує, що релігія це обман і сіти, цілком віддална і відмінна від християнства, є в опозиції християнству і через те "Християнство" є віддалне від Ісуса Христа, Жениха; отже, Господь каже до "Християнства": "О! голоси, як молодиця, приперезана веретищем, по мужові [(Ротердам) властителеві] молодощів своїх". (Йоіла 1:8) Надія статися невістою Христа була колись поставлена перед "Християнством", та з причини невірності та надія була цілком відібрана і тепер, втративши цілковито сподівання, як покинута і не призначена дівиця, "Християнство", як показано, знаходиться у великому горю і муках. Єгова каже йому плакати і ридати, і воно це чинить. Свідки Єгови приходять з Божою вісткою правди повідомляючи "Християнство", що воно втратило одно, Ісуса Христа, за когоого вона вважала, що була заручена. "Християнство", а головно провідники її релігійної системи ридать, і заявляють, що це "незвичайне діло" яке виконується тепер на землі є комуністичне і бунтівниче, і що свідки Єгови є комуністами і бунтівниками. Вони вважають до своїх політичних союзників ввести закони в державі проти свідків Єгови що вони є комуністи і бунтівники. Правда відкриває і показує, що папа з Ватикану не є намісником Христа, Жениха, а тому, заялення зроблене тим високим сановником є фальшиве і облудне. Чуючи смисл вістки, яку проголошують свідки Єгови із Слова Божого, духовенство або релігійні провідники стають істеричні і біжуть стрімголов, шукаючи стримати і знищити свідків Єгови. Боже "незвичайне діло" ображає їх і наповняє великою люттю, але це буде нічим у той час, коли вони усвідомлять що Єгова виконує "своє діло, своє діло дивовижне", в Армагедоні.

Треба мати на увазі, що це, про що тут говорено не робиться проти людей ані із-за спонукання ненависті, але чиниться проти системи, правління котрої занимають люди, себто релігія і релігійна система яка стягнула велику зневагу на ім'я Єгови, і цей обман Єгова тепер відкриває через своє Слово правди.

¹⁰ Нещастя вже прийшло на "Християнство", про яке Господь давно тому предсказав через свого пророка: "Перестали приносити хлібні та ливні жертви в дому Господньому; плачуть священики, служителі Господні". (Йоіла 1:9) Хлібні ними "Християнства" і виноградники є уражені настільки, що нічого не залишилось із збіжжя для приносу Господу як первоплодів або хлібних приносів, ані жодного плоду виноградного щоб можна було видавити вино і налляти його яко ливний принос Господові. Караюча сарана Єгови зужила збіжжя "Християнства" до такої міри, що не залишила ні овочу, ані напітку, і через те їх релігія не може діяти дальше так, як в минувшині. Між ними немає дійсного Господнього вина, щоб веселило серце і хліба з неба, щоб покріпив їх. (Пс. 104:15) З причини цього лиха священики "Християнства" плачуть і ридают.

¹¹ Як те пророцтво сповнилось в меншій мірі на Ерусалимові, так тепер воно сповнилось в повній

мірі на "Християнстві". Бог предвидів, що мас прийти на "Християнство", уживши своїх типічних людей, щоб предсказати нещастя яке впало тепер на релігійні практикування. Господня вість нині відкриває, що Він відтів всі такі релігійні приноси через свою правдиву святыню, і це включає товту "вибраних старших". Святыня стала очищена і тепер правдиві поклонники Бога мусять "приносити жертву Господеві в праведності". (Мал. 3:1—3) Господь не просить, ані не приймає релігійних жертвів бо вони є зневагою для Його ім'я. Це значить, що такі приноси Бог вважає гидотою і той хто жертвует їх є описані в цих словах: "Той що заколює вола — він у мене те саме, що той, хто вбиває людину; хто приносить ягня в жертву — те саме, наче б пса задавив; хто приносить жертву хлібу — наче б жертвував свинину; хто палить на подяку ідола; і як вони свою собі путь обрали, та як іх душа в гидотах кохается власних". — Іса. 66:3.

¹² Сплячі, упившись вавилонським вином "виноградини земної" пробудились і знайшли без роботи, а іх пасовища пограбовані і спалені. Вони обдурювали людей через довший період, але тепер вістка Єгови відкриває їх релігійні крутарства і люди доброї волі до Бога покидають релігійні системи і утікають до прибіжища Ісуса Христа. Духовенство більше думало про використання службового становища в особистих інтересах ніж про Господа і тепер вони плачуть тому, що вони знайшли в надзвичайно скрутнім становищі. Господь через свого пророка (Йоіла 2:17) дає пораду релігійним проповідникам, духовенству і іншим релігіоністам, що ім чинити, та вони відмовились прийняти ту пораду. Свідки Єгови сповіщають через проголошення правди із Слова Божого, що духовенство Гіерархії не є слугами Єгови; і ця вість правди вельми гніває духовенство і вони зчиняють голосні ридання, бо вони знають, що їх крутарства є виявлені і що вони далеко відійшли від Божих вимог і занедбали їх. Подібно "лукавий слуга" кляса обурюється на видавництва Господніх присудів проти них. Та кляса є "відлучена" від Божої організації і їх доля назначена з іншими лицемірами, і вони ридают і скречочут зубами. (Мат. 24: 48—51) Ті дві кляси становлять разом "чоловіка гріха", "сина погибелі", і обидві тепер виступили проти Бога і Його царства.

¹³ "Незвичайне діло" Єгови, що вже поступає тепер вперед через декілька років, відкрило "втечіще льжі" (Іса. 28:15—17) і практиковання лицемірства; і велике спустошення, що прийшло на "Християнство" є дальнє описано через пророка в цих словах: "Поле облогом лежить, землиця сумує; витоптано збіжжє, сок виноградний висох та й оливна повяла". — Йоіла 1:10.

¹⁴ "Незвичайне діло" Єгови робить релігійні поля нещасними на вигляд, подібно до поля, котрого рослинність була знищена шкідниками. Та земля не показує знаку родючості і краси збільшаючогося збіжжя і плодів бо стала цілком спустошена. Такий теперішній стан "Християнства" в которому є голод чути Слово Боже. "Християн-

ство" тепер сталося приказкою і смородом і Господь описує його цими словами: "Земля опустіє до щаду, і мов би злуплена буде; бо Господь вирік се слово. Засумує, занесе; поникне, помарніс куля земна; поникнуть і ті, що з висока позирали на людей на землі. Бо земля вся зледаціла під живучими на ній, вони бо переступили закони, змінили устави; зломали вічний заповіт". — Ica. 24:3—5.

¹⁵ Духовенство і релігійні вожди "Християнства" замість зважати на пораду Господа ще більше гніваються і кричать до людей: "що нам потрібно більше релігії". Господь смеється з них і чесні люди знають, що релігія це сіть, підробка і шахрайство. Отже правдиві одиниці, це ті, що широко шукають Єгову Бога і Його Царя, Ісуса Христа, і виконують службу Всешинього. "Християнством" контролюють три чинники, т. е. релігія, політика і комерційні гендлярі, і ці чинники були з'єднані разом і старалися триматися один одного, а політиканті, до духовенства голосно кричать: "дайте нам більше релігії". Єгова описує про цей стан отсими словами: "Земля бо повна перелюбників; земля плаче від прокляття; посокли степові пасовища, а задуми [пориви] їх ледачі, й сила їх — у кривді. Бо й пророк і священик лицемірні, ба й у дому моєму нашов я їх ледарство, говорить Господь. Тим же то дорога їх буде ім, наче ожеледа в темряві: торкнись їх, а вони попадають; посилю бо лихоліттє на їх, час кари їх,— говорить Господь". — Ерем. 23:10—12, примітка.

¹⁶ В "Християнстві" нема трівкого, дійсного покарму: "Витоптано збіжжє, сок виноградний висох [осоромлений (П. В.)], є в замішанні (*Pot.*), та й оливна пов'яла". Такий є теперішній стан "Християнства". Воно немає духової поживи, і тому релігіоністи надіються на політикантів і мінійлів тримати організацію "Християнства" разом. Нема уже "радоців перед Господом" серед релігіоністів, тому що вони стали тепер проти Бога Єгови і проти Його Царя і царства, і пішли цілком до сатани і його світа і стались частю його. Господь відкриває ці правди нині для особливиої помочі і користі людей доброї волі, Йона-дабів, і з цієї інформації, що приходить до них, вони пізнають нещасний стан релігії і релігіоністів, і вони втікають до Божого царства щоб могли знайти там охорону і прибіжще перед і під час Армагедону. Много широких людей були під впливом і контролем релігійних систем "Християнства" і тепер ті люди доброї волі скоро відлучуються від тієї неправедної і нечистої річі.

¹⁷ Вістка Єгового царства проголошувана в границях релігіоністів, мучить їх, але вони не зважають на неї і не шукають дороги до направи і прощення; і так Господь каже до "Християнства", а головно до релігійних провідників, що насіяли релігійного насіння: "Рум'янітесь із за-воду, ви, хлібороби; ридайте, виноградарі; плачте по пшениці й ячмені — пропали жнива в по-лі". — Йоіла 1:11.

¹⁸ Духовенство, замість сіяти насіння Божого царства і указувати на нього як єдину надію для світу, сіяли насіння лукавого сатани, і тепер

прийшов час і пора іхнього нещастя за їх невірність до Бога. Не хотічи бути чесними і отверто призвати свій мильний напрям, воно продовжує лицемірно розсівати релігійне насіння маючи присмішність в політиці і всіх інших світових планах і то без сорому. Проголошувана Божа вістка звернула увагу "Християнству" на той нікчемний стан, в котрому воно знайшлося, однак та вістка не порушує їх до покаяння. Духовенство в гніві опрокідає свідків Єгови, які за Божим розказом несуть цю вістку проміж них і цим чином воно воєє проти Бога і проти Його царства. Духовенство називає себе, і через довший час заявляло, що є Господніми "виноградарями" і "хліборобами" на землі, але це є лише претензія. Воно служить Богу устами, але як Ісус сказав їм, що їх серця є далеко від Нього. (Мат. 15:6—9) Вони упиваються вином "виноградини земної" і отверто поповняють перелюб з диявольською організацією. (Одкр. 14:18—20; Одкр. 17:1, 2; Як. 4:4) "Християнство", а головно його релігійні вожди відкинули Боже царство практикуючи дальнє релігійні звичаї і тим занехали "свято тижневе" або жнива! Господь не указує більше жодисі ласки цим практикантом лицемірства. Прийшов час кормити "велику громаду", Господніх "інших овець", та замість мати деяку частку у виконанні тої роботи на славу Господа, релігіоністи приложують найбільші старання щоб позбавити "велику громаду" нагоди учиться про Бога, Його Царя і царство. Отже, як чинили фарисеї, так і вони відмовляються входити або попирати царство, і роблять все, що можуть, щоб утримувати інших від сприйняття благословенstv того царства.— Мат. 23:13.

¹⁹ Релігія була головним средством в стягненню зневаги на ім'я Єгови; і позаяк "Християнство" сталося цілком релігійним і анти-християнським і через те проти царства Божого під Христом, то Єгова одняв від нього всяку ласку; і відносно чого Він предсказав через свого пророка слідує: "Засохла лоза виноградня, фіговина повяла; гранатне дерево, пальма та яблоня — всі дерева в полі повсихали; тим-то Й в синів людських всі радоці зникли". (Йоіла 1:12) Бог зробив це пекучим для релігіоністів "спричинивши спекоту" по приході Ісуса Христа. Такий є наслідок, вираження Його гніву проти гіпокритства. Спекота чи посушлива пора, прийшла на "Християнство" і прийшли дні горя Його. Бог предсказав обставини теперішнього часу також через свого пророка в слідуючих словах: "Отже я вам скажу, що зроблю з виноградником моїм: розберу його огорожу, нехай його пустошать, повалю мур, нехай його топчути, і полишу його пусткою: не будуть його ні обрізувати, ні обкопувати, — нехай заростає тернистою й бодяками; та ще й хмарам звелю я, не спускати дощу на його. Виноградник Господа Саваота — се рід Ізраїля, а царство Юдіє — се садибо його любе. І ждав він в йому правосуду, — аж тут пролив крові; ждав правди, а тут голосине". — Ica. 5:5—7.

²⁰ Словами вищезгаданого свого пророка, Господь головно описав спutoшення "Християнства" і всіх релігійних систем. Ось так можна ба-

чити, як Ісус предсказав, що справи царства є цілком відібрані від "Християнства" і Бог наведе спекоту на нього і висушить його. (Мат. 21:19, 20) Гранатне дерево надавало окраси в храмі і на службі в храмі. (2 Мойс. 28:33, 34); і Палестина, земля обитниць називалась "земля... гранатової деревини". (5 Мойс. 8:8; 4 Мойс. 13:23) "Пальмове дерево", тут загадане, очевидно означає плодоносна фінікова пальма (2 Парал. 31:5, замітка на полях); а про "яблоню", овоч котого є джерелом потіх, є схоже, як описано в Приповісток Соломонових 25:11 (Дальше, каже пророк, "всі дерева в полі повсюхали"). Всі, що є безлідні і немають признаку царства Божого. Чому? Бо "й в синів людських всі радощі зникли". В "Християнстві" нема радості Господа, тому що ніхто з релігіоністів та релігійних провідників "Християнства" не радується приходом царства Божого під Христом. Вони немають інтересу в оправданні Єговів ім'я, але противно, за язують свою долю з катаною, богом цього лукавого світу. (2 Кор. 4:4. Як. 4:4) По приході Ісуса Христа до храму в 1918 р., радість вірних приятелів Бога і Його Царя і царства чимраз більше зростає, однак ненависть і гірка опозиція до того царства і тих, що його попирають, зростає з боку релігіоністів. Обидві кляси, як-то релігіоністи і "лукавий слуга" кляси знаходяться цілковито без радості Господа. Отже для них, як і для усіх тих хто тримається організації катані, настав час великого горя. (Одкр. 12:12) Через іншого свого пророка Єгова описує нещасний стан "Християнства" в цих словах: "Плачуть за вином по улицях; радощі замеркли, прогнозі всі веселоці з землі". — Іса. 24:11.

²¹ В той час, як горе у світі збільшується і релігіоністи, а головно духовенство, продовжує своє постійно-зростаюче запекле переслідування свідків Єгови, вірний останок і їх співтоварищи радуються, і так ці слова є вложені в уста таких Господом і вони співають: "Та хоч би не цвіла філовина, неродив виноградник, і оливна завяла; хоч би нива не дала хліба, не стало овець в кошарі а товару в стайнях, — то я й тоді буду веселий в Господі, й радуватись буду Богом спасення мого". — Аввак 3:17, 18.

РИДАННЯ

²² Як про це є добре всім відомо і визнано, що провідниками в практикованню релігії є ті, що становлять Римо Католицьку Гієрархію і духовенство, і ці разом з "лукавим слугою" клясою, становлять товпу "чоловіка гріха, сина погибелі", хотяй відверто не заявляють що мають спільність одні з другими в роботі. Єгова заявив остаточний присуд проти них і повідомив про той присуд; Він каже до тієї товпи слухати, що Він має ім казати, а отісля ридати: "Попідперізуйтеся веретищем й плачте, священики! Ридайте слуги алтаря! Йдіть, в волосяницях ночуйте, слуги Бога мого! Не стало ні хліба, ні ливих жертв в дому Бога вашого". — Йоіла 1:13.

²³ В меншому виконанню цього пророцтва священича громада служила при алтарю, однак несвященству Левітському не було дозволено

входити у внутрішній двір де знаходився алтар. Тепер у цілковитому виконанню цього пророцтва на "Християнстві", священича кляса, духовенство і "лукавий слуга" кляса вдають, що служать при Божому алтарю, всі такі заявляють бути священиками і представителями Бога на землі. Такі священики бачать і чують поширення проголошення присудів Єгови проти релігії, а головно проти Римо Католицької Гієрархії, котра є найбільшим виразом релігії. Ці священики стаються несамовиті і рвуть на собі волосся, і б'ють себе у груди з досади і лютості, при опустошаючій дії тієї вістки. Вони бачать, що іх многі парафіні зникають від них і їх пасовища стають оголені. Предвидівші це, Бог смеється, і каже ім: "Ридайте слуги алтаря, що вдавали бути слугами Бога і досі називаєте себе такими; то ж йдіть, в волосяницах ночуйте, і попелі, слуги Бога мого, що заявляєте бути такими". Це дійсно є нічна пора, бо тьма покрила тепер землю, а головно, що тичиться релігії. Факти добре знані тепер, показують що то власну річ, що пророцтво, предсказане Йоілом бере місце тепер серед тих "слугів", котрі кормилися річами, що приносились до алтаря, і так ті привелеї є тепер заbralі від них. І чому вони повинні би не ридати? Їхній прибуток став відрізаний і їх пасовища висушені або спалені, а вони є залишенні без роботи і дні їх є на укінченню. Отже Бог каже ім оплакувати всю ніч, бо Армагедон близько. Єгова дальнє висилає своїх слуг проголошувати вість правди і це вони чинять "день і ніч", що значить всякого часу, і той факт посилює гнів духовенства і воно дальнє ридає. Будучи закутані в волосяницю се не дає ім зможи мати спокійного сну. Їх формальна одяга не служить для доброго цілі, щоб помякшити їх страждання. Їх часописи оголошують тепер по всій землі гучні слова, повні злости, і дають собі волю до всякого рода брехнів проти свідків Єгови, з причини проголошення Божої правди, і таким чином вони із-за злоби і злії волі рекламиють Божих вісників і Його вість царства. Католицькі часописи много говорять проти свідків Єгови, та у виконанні цього їх часописи викликають інтерес між чесними людьми, т. е. "католицькою народністю", і ці чесні одиниці тоді стають спонукані старанно досліджувати ті річі. Цим чином вони знаходить правду і утікають з релігійних організацій, щоб могли знайти прибіжще під Христом. Звичайно це спричиняє дальнє спустошення для Гієрархії, спонукаючи чесних шукачів, що були між релігіоністами, відмовити останнім в заступництві і фінансовій підтримці. Люди не отримують духової поживи від релігійних провідників і чесні одиниці бачать, що нема більше причини для них приносити жодного фінансового лонерта релігіоністам, щоб підтримувати їхні діла. В "Християнстві" панує голод задля браку чути божественну правду. Релігіоністи немають духової поживи проте вони є всегда розлученими і їх ридання постійно зростає. Релігійні вожді несамовито домугаються від своїх політичних союзників щоб що-небудь було вчинено, щоб примусити замовкнути тих "чумних" свідків Єгови.

Яко наслідок в законодавчих органах висуваються закони, котрі, якщо б прийняли і ввели в життя, то цим чином позбавили б нагоди щиріх християн чути правду Божого Слова. Змагання запровадити такі закони свідкує про муку релігіоністів, а також оповіщає правду Слова Божого, таким чином правда відносно царства проповідується із-за будь-яких обставин і це робить ридання релігіоністів сильнішим і сильнішим із все зростаючою лютністю.

²⁴ Хто є відвічальний за цей стан голоду в краю "Християнства"? Релігійне духовенство заявляє, що свідки Єгови, котрих вони називають "комуністами" є відвічальні за цей стан. В цьому вони знову сильно помилуються. Вірні християни котрі проголошують вістку Божого царства не є комуністами. Вони є цілком відділені від усіх політичних партій або товариств, і їх посвята і служба належить Богу Єгові і Його царству під Христом, і нікому іншому. Хто ж тоді спричинив ту голодинчу в "Християнстві"? Властива відповідь є дана через Божого пророка в цих словах, а іменно: "Се надходять дні, говорить Бог, що пішли голод на землю, — не голод хліба, та й не жадобу води, а жадобу почuti Боже слово. Будуть ходити од моря до моря, і блукати від півночі на південь, шукаючи слова Господнього, та не знайдуть його". — Амоса 8:11, 12.

²⁵ Завважте це що Єгова каже: "Я пішлю голод на землю". Єгова зробить це ясним, що Він є Той, що спричинив ці обставини спустошення на "Християнство", і це з причини невірності тих, котрі заявляють, що представляють Його але котрі показались, що є наскрізь лицемірами, і Він заявляє, що "надія лицемірного погибні". (Йова 8:13) Духовенство заявляє, що воно є головою Божої організації на землі. Звернувшись цілком до релігії вони стались грішниками, і до них Єгова каже: "Затремтять грішники на Сионі; переляк огорне безбожних [лицемірних (амл.)]: хто ж з між нас зможе жити коло огню, що все пожирає, хто з нас видергить, коло вічного полома"? (Іса. 33:14) Ті релігіоністи тепер чують виголошення судьби релігії, і вони стають настраждені і даліше ридаюти.

²⁶ Для людей в "Християнстві" є можливий вихід, який міг би бути ужитий ними, однак релігійні проводарі не приложують зусиль щоб скористати з того виходу. Бог знає, що вони не скористають з того виходу, але Він каже їм про це щоб вони не мали вимітки сказати, що вони не знали. Отже Бог сподіється на релігіоністів, котрі заявляють, що представляють Його: "Визначте піст, оповістіть сходини громадські, скличте старшину і усіх осадників землі в дом Господа, Бога вашого, і благайте Господа". — Йоіла 1:14.

²⁷ Якщо б духовенство послухало Божого приказу і перебувало б у постах заповіданіх Господом, то сконечності воно мусіло б припинити свої релігійні практикоання і додержання їх, в котрих вони мали приємність, щоби виглядати в пошані перед світом. Дійсний піст, який Бог заповідав, мав стягнути на духовенство зневагу сатани і Його слуг. Римо Католицька Гієрархія

ніколи не мала приємності у постах які заповідав Господь, тому що вони стались головними представителями сатани на землі. Вони роблять зовнішній вигляд постам,плачуть і ридають, і цим сподіються спратити враження на народ, але це не є той піст до котрого Бог закликав щоб сяяти. Піст в котрому релігіоністи мають приємність є гіпокритичний, бо вони зробили зовнішній вигляд сподіючись впливати на людей; і відносно цього Господа говорить: "Ви постите хіба на те, щоб сваритись та правуватись, і немилосердною рукою кулакувати других; ви не постите того дня так, щоб голос ваш чуто в горі на небі. Чи се такий піст, який я собі вибрав, — день, коли то чоловік впокорює душу свою, похилює, наче тростина, голову свою й попіл та верітку підстилає під себе? Чи се назовеш ти постом та днем угодним Господеві?" — Іса. 58:4, 5.

²⁸ Релігійні проводарі Ісусового часу, коли то Він був вперше на землі, задоволялись такими лицемірними постами, і промовляючи до своїх учеників, Ісус сказав: "Коли ж постите, нехай не буде в вас, як у лицемірів, сумного виду; зміняють бо лица свої, щоб здаватись людям постниками. Істинно глаголю вам: що мають вони нагороду собі. Ти ж, коли постиш, намости голову твою, і вмий лице твоє; щоб не здавався людям постником, а Отцеві твоєму, що потай: а Отець твій, що бачить потайне, віддасть тобі прилюдно." — Мат. 6:16—18.

²⁹ В пророцтві Йоіла Господа говорить релігіоністам постити або стримуватися від поживи яку вони уживають щоб обдурувати людей, т. е., від релігійних наук і звичаїв. Вони кормляться лише релігійною поживою, і такою поживою, котра є безвартісна, вони кормлять прихильників релігії; та Бог велить щоб іх служителі і народ стрималися від цього релігійного покарму. Іх піст мав бути подібний до того, в котрім люди доброї волі в Ниневії стрималися чуточкою Божий присуд. (Йона 3:5) Нікому не приказано постити від правди. Це є та правда Божого Слова котру Бог приносить до людей і запрошує їх споживати її жити. Релігіоністи не мають правди, а замінили правду на теорії людей. Тепер Господа каже їм зупинитися в цьому і звернутися до правди і кормитися тим що Бог постарається. Ті, що знаходяться серед релігіоністів що хочуть знайти поміч мусять виконувати цей приказ і постити від того чим релігійні вожді прислуговували їм. Слухатись того приказа Єгови мало би постарати таких у клясу з Ісусом Христом, і на них мала б впасти зневага подібно тій, що впала на Господа. (Рим. 15:3) Духовенство уникає всякої річі що тичиться тої справи. Чесні одиниці між релігіоністами бажають бути послушними Господу, і вони так чинять, і знаходять поміч, охорону і благословенство у Господній організації.

³⁰ Дальше повідомляючи іх Єгова каже: "Опівістіть сходини громадські [день повздережування (в замітці)]". Останнього дня "свята кучок" вірні Ізраїльтяні скликали громадське зібрання. (4 Мойс. 29:35) Тоді це був час стримання від виконання рабської роботи, котра служила сотворінням для самолюбної наживи. Замість щоб

шукати і служити самолюбним річам, вони мусіли сходитись і шукати Бога в Його храмі. Сьогодні інтереси царства мусять бути найважнішими в умі і серці тих, що відвідують такі громадські зібрання, інакше названі "свято кучок", "Християнство", себто ті, що практикують "Християнську релігію" не скликають таке зібрання як "свято кучок" бо чинити так, вони мали б залишити всіх іх релігійні церемонії і приєднання до політики і іхньої спільноти діяльності, котрі-то всі річі є самолюбними і ужиті для самолюбної наживи. Це мало би означати, що всяка "Католицька Акція" мусила бути зупинена і цілком відкинена; та Гієрархія ніколи не згодиться на це.

³¹ Дальше, даючи пораду релігіоністам, Єгова говорить до них: "скличте старшину [старі люди (П. В.); себто так сказати, сновиди, про що згадується в Йоіла 2:28]". Вони надто мають потребу бути зайнятими в такому пості або днію повздереждання. Вони мусять покласти край релігійним снам і маревам, і здогадам, а звернутися всеціло до правди царства Божого. На них лежить велика відвічальність як напримір на молодих. Це відноситься до "вибраних старших" класи, в теперішнім часі. Нехай всі, що дальше тримаються релігійних звичаїв, в котрих давали собі волю під час "періоду Ілії" повздержаться від них і геть відвернутися звідти, і цілком звернути увагу на службу і інтереси царства Божого. Це напоминання включає "усіх осадників землі", т. є. усіх, що зробили угоду чинити волю Божу. Релігіоністи якщо завважали на ту пораду то мали б стриматися від так званого дому Божого, "вертепа" торговельних хабарників (Єрем. 7:11), і мусіли б навернутись і "служити Богу і Його Царю".

³² Є двояка ціль в тому, що Єгова поставив на релігіоністів і на тих, що знаходяться під релігійними проводарями, відвічальність, щоб оповіщати день посту або повздержання, а іменно: 1) дати остореження всім хто задовольняється релігією, і 2) відокрити єдиний спосіб утечі з сатанської організації, о який постарався Бог для тих, що є доброю волею до Нього. Є такі одиниці серед релігійних провідників і під їхнім впливом що зітхають і сумують задля гидот, що діються в "Християнстві" і такі люди мусять отримати нараду чути і пізнати що є дорога утечі і де вони можуть знайти безпеченство. Тому Господь велить щоби "усі осадники" зібралися в домі Господа й "благали Господа". (Йоіла 1:14) Через такий чин, вони признають свої провини, що вони наслідували і практикували релігію, і її традиції ради чим слухати і виконувати Слово Боже, і почитати Його в дусі і правді. Вони повинні призвати, що присуд тепер проголосений не є присудом Йоіла пророка ані жодного чоловіка, чи свідків Господа, але що це є Божим присудом і вираженням Його осуду проти релігійних звичаїв. Вони мусять призвати ім'я Господа задля милосердя і виражати свою рішучість служити Йому, і сповнити заповіді Його щоб дбати про інтереси царства. Вони мусять шукати справедливості і смиреності і стати послушними. (Соф. 2:3)

Коли це все мусить бути вчинено? Тепер, в цінній час, нім значиться Армагедон. Тоді буде запізно благати Господа коли значиться Армагедон. Коли битва Армагедон значиться, "тоді кликатимуть мене, — та не озовуся; з досвіту шукати будуть, — та не знайдуть мене. За те, що знанне ви знавиділи й страху Божого не прийняли, що не схотіли слухати мої ради, погордували докорами моїми, за се істимут плоди вчинків своїх та переситяться химерами своїми". — Прип. 1:28—31.

³³ Через декілька століть сатана продовжував свої релігійні і інші діяння безперешкодно; та кінець тому часу мусить прийти, і він прийшов тоді, коли Єгова посадив на престол Ісуса Христа і післав Його володіти в той час як ворог сатана ще є діяльним. (Пс. 110:2) Отже Господь через свого пророка каже: "О, що за день Господень; мов хуртовина, прийде він од Всемогучого, й усе спустошить". (Йоіла 1:15) День Єгови зачався в 1914 р. Час для сатани вийшов і тепер він мусить уступитись. Війна в небі відбулась і сатана був скинутий на землю. (Одкр. 12:1—9) Тоді, в 1918 р. суд зачався з дому Божого. (1 Пет. 4:17) В той час Бог стримав дні горя для надання часу, щоби робота свідоцтва могла бути виконана. Це Він зробив для користі тих, що люблять Бога і Його царство і щоб зібрати "інші вівці" Господя. (Мат. 24:22) Від тоді прийшов час в котрим Бог виконує своє "незвичайне діло". Це є час, коли Бог спричинив, щоб Його зворотній присуд проти організації сатани був оголошений і послужив осторогою всім, та відокрив людям добреї волі єдиний спосіб утечі від знищення котре скоро повинно послідувати. В цьому часі свого "незвичайного діла" Єгова висилає свою армію "саран", котра становить пошесть на "Християнство" і посуху направлену проти релігії. (Йоіла 1:4, 10, 12) Є це остереження, що битва великого дня Бога Вседержителя вже близько. Гнів Бога не зупиниться із—за пошесті саран і передом засухи та голоднечі в "Християнстві", але досягне свого вершка в Армагедоні. Тепер прийшов час 'нищительних комах' "Християнства" або релігії. Отже та пошесть не походить від людей. Це не є продовження іншої релігійної кампанії, або пропагандистського руху як наприклад атеїсти, більшовики і комуністи, і інші безбожні радикали. Походить це від Всемогучого Бога, що посилає тепер своїх слуг і вісників проголосити Його ім'я і Його замір, і те, що Він приказав мусить бути виконано зараз же перед битвою Армагедон. — 2 Мойс. 9:16, Лесзер.

³⁴ Немає ніякої нестачі духової поживи в Богій коморі, однак голод є по всьому "Християнству" і той голод є щоб почути Слово Боже і це являється відповідним фактом, що Бог закрив двері для "Християнства". "Чи ж не зникає вже перед нашими очима пожива з дому Бога нашого, а з нею радощі й веселощі?" (Йоіла 1:16) Релігійні проводарі знають, що Бог покинув їх. Цей текст після Роттердама ясно пояснює і вказує на релігійних проводарів, які кажуть: "Чи ж не перед нашими очима та пожива зникає?", Гнів Єгови прийшов на "Християнство" точно як Бог за-

явив до типічного так і позатипічного Єрусалиму через уста Мойсея. "Коли ж не слухатимеш голосу Господа, Бога твого, і не старатимешся сповнити всі заповіді його і встанови, що заповідаю тобі сьогодні, так прийдуть на тебе всі ці прокляття і справдіться над тобою". (5 Мойс. 28:15)

Подостатком духової поживи є поширене по всій землі свідками Єгови і вона є взята з Божої комори, але "Християнство" не має доступу й частки в її розповсюдження. Ні Римо Католицьке духовенство ні інші релігійні провідники чи "лукавий слуга" кляса немають нічого до роздавання духової поживи Господньої. Ніхто з них не є вжитий для оправдання Єгового ім'я, а навпаки вони є проти царства. Вся пожива з Господньої комори, що є рознесена до людей є рознесена свідками Єгови і їх співтоваришами, Йонадабами і всі вони разом ділають через Товариство Вартової Башти. Релігіоністи "Християнства" бачать сей факт і розлучливо стараються перешкодити слугам Єгови рознести духову поживу до простих і голодних людей.

³⁵ В останніх місяцях Бог ясно відокрив вірним слугам різницю між т. з. "Християнською релігією" і християнством, т. б. правду, котра відкриває виразно бачити марність релігійних систем, показуючи людям, що вони нічого не можуть отримати від релігії пожиточне, але лише шкідливе і що іх єдина поміч приходить, коли вони ступають слідами Ісуса Христа, і є послушні Йому, отже є дійсними християнами. Книга Вороги поміщує правду відносно релігії і християнства і в короткім часі після того, як Й було видано, її тираж досяг більше ніж два міліона примірників і брошур Л і к, котра поміщує короткий виклад про обман релігії і що то є християнство і через декілька місяців було поширене більш ніж двадцять міліонів примірників серед людей. Ця робота Господня є змальованою пошестю сарани, що покирає те, що ще залишилося в "Християнстві". Релігійне вчення про "чистилище" є обман, котрий через довший час був джерелом найбільшого прибутку для Гіерархії і тепер його повністю викрито як найбільш користолюбне шахрайство яке коли-небудь чинилося; і це вельми страшить і лютить духовенство. Іх власні публікації подають більше про цей факт.

³⁶ Се "незвичайне діло" Єгова, котре Він виконує через своїх вірних слугів, т. є. через свою армію "сарани" відніяло спокій і радість від Римо Католицької Гіерархії, котрої Богом є сатана. Отже вони кажуть: "Так, радість і веселість [є віднята] від дому Бога нашого". Той дім, котрий колись гучно заявляв бути поширювачем духового харчу, тепер стався домом політичних і комерційних розбишак. Отож добре описує Католицьку Акцію колишній Ізуїт духовенства і каже в своїй книзі *Рим поступається*, щоб покорятися: "Католицизм являється важкою переною, що чим-то нагадує клан і становить у великий мір соціально-політичне об'єднання. Католицька діяльність в практикуванні становить Католицьке утруповання, котре бореться щоб у свій спосіб контролювати Америкою"; т. є. політично-

фінансовим напрямом. Жоден релігійний проводар не вірить, а тому не навчає, що Ісус Христос прийшов до храму Божого і вони через те не мають вирозуміння чи оцінки що царство Христа прийшло. Як це було з релігійними жидами, так це є тепер з "Християнством", до котрого Господа каже: "Оце ж оставляється вам дом ваш [релігія] пустий". — Мат. 23:38.

³⁷ Духові врожаї "Християнства" зазнали цілковитої невдачі: "Зерно зітліло [насіння зогнило (П. В.)] під скибами своїми, спорожніли засіки, повалено стодоли, бо не стало збіжжя". (Йоіла 1:17) Це є цілковита відсутність і сподівання на новий урожай. Як здається, то Бог тепер вчинив ясним, що нічого доброго не може появитися від релігії. Тепер насіння релігії гніє бо посіяне за спонуванням диявола, а його час скінчився. Люди нічого не можуть дістати від релігії! Всі люди доброї волі до Бога пізнають сей факт і втікають з релігійних систем і шукають захисту в Ісуса Христа. Велика спека спричинена правою Господньою і цілковита відсутність дощу правди в "Християнстві" обертає її комори в непотрібну річ де немає що покласти в них і нічого щоб взяти з них для людей. Релігіоністи не оцінюють дійсний стан речей. Ті що є щирими між ними оцінюють дійсний стан і вони зітхують і плачуть задля гидот, котрі діються в "Християнстві" і Господа чує їх плач і посилає їм духову поживу через своїх вірних слугів. — Езек. 9:1—10.

³⁸ Легковірні прості люди були в'ючено твариною для духовенства і інших релігійних, політичних і комерційних проводарів і ті тепер бачути спустошений стан є в великому заміщенні і горю. "О, як реве скотина, сумує стадо худоби, що нема ім паши та й отари валяться з ніг". (Йоіла 1:18) Вся релігійна система є приречена і пряме до скорого знищення. Велика притягливість існує між людьми Божими, про що є описано в цих Господніх словах: "Єрусалим [ті, що становлять Божу організацію, і хто прагне миру і служить Богу і Його Царю] стоятиме як місто без мурів [не нуждаючись в охороні] задля множества людей і скоту в ньому". — Зах. 2:4, анг.

³⁹ Через свого пророка Єгова вказує людям, що вони мають чинити, але релігійні проводарі відмовляються слухати. Ті, хто є доброї волі і хто держить свої очі відкриті на правду є показані пророком через ужиття цих слів: "До тебе, Господі, кличу: ось огонь попалив травні пасовища по степу, полом'є посмалило всі дерева в полі". (Йоіла 1:19) Замість того, щоб проводарі релігійного духовенства прилучилися до спільноти з людьми доброї волі взвивати до Господа, то вони продовжують кликати о Боже благословіння на політичні і комерційні плані світа і в той самий час намагаються знищити тих, хто приносить потішачу Богу вість для прагнучих одиниць. Чоловіка, що недавно поставлено на пост папи Гіерархії покликано благословити Сполучені Штати і напрям цього є доконати політичного впливу. Благословіння папи було дане вбивці, що знищив Іспанію і Ефіопію, і зруйнував багато інших людських осель в різних частинах землі.

(Продовження на стор. 162)